

Toelichting

de onderstaande pagina's staan in deze volgorde:

<i>pagina 4</i>	<i>In contact met God door de Heilige Geest</i> <hr/> <i>pagina 1</i>
<i>pagina 2</i>	<i>pagina 3</i>

en kunnen daarom dubbelzijdig afgedrukt worden op één A4-tje.

Stimuleren en tegenhouden

- Tegenhouden → je niet open stellen voor het Woord van God. Als je weinig contact hebt met God, heb je niet in de gaten, dat Hij iets wil duidelijk maken.
Profeteren heeft te maken met het geschreven Woord van God, maar kan ook rechtstreeks zijn. In dat geval moet er uitleg en toetsing zijn en moet datgene wat gezegd wordt, ook in overeenstemming zijn met de Bijbel.
- Stimuleren → luisteren naar God Die spreekt door de Bijbel en soms ook rechtstreeks, met gevouwen handen: “Heer, wilt U mij iets duidelijk maken? Wilt U mij iets zeggen?”

Gave van de Geest

- Niet voorbehouden aan super-gelovigen of dominees, die ervoor gestudeerd hebben; niet beperkt tot ouderlingen op huisbezoek.
Elke keer als je een ander in liefde (want dat staat voor Paulus vast, dat alles in liefde gebeurt) attendeert op wat God bedoelt, ben je bezig met deze dingen. Zo zijn wij a.h.w. pastor voor elkaar - elkaar wijzen op de kracht van Gods beloften, elkaar troosten, op weg helpen, terugbrengen als iemand dreigt af te dwalen.
- Niet iedereen heeft een bijzondere gave daar voor, d.w.z.: rechtstreeks antwoord van God. Maar met behulp van het geschreven Woord spreekt God ons aan.

Terug naar de bron

..... door te luisteren naar Gods stem en met Hem te praten.
Spreken in tongen is een bijzondere vorm van gebed.
Profetie is een bijzondere vorm van luisteren naar Gods stem.
Beide zijn gaven van de Geest - tot opbouw van de gemeente.

Ds. Johan Trommel

In contact met God door de Heilige Geest

**bijbels onderwijs over spreken in tongen en profeteren
n.a.v. 1 Korinthiërs 14:1-5**

LEERDIENST

---

1 Korinthiërs 12 t/m 14: over de gaven van de Geest en gemeente-opbouw

Er was in de gemeente van Korinthe heel wat gaande. En dat was niet altijd even positief. Er waren mensen die kritisch stonden tegenover de positie van de apostel Paulus. Ten tweede was er nogal wat mis met de avondmaalsviering - vooral de houding die sommigen daarbij aannamen: liefdeloos t.o.v. andere gemeenteleden.

Positief was, dat men sterk leefde bij het werk van de Heilige Geest. De Geest werkte ook met kracht. Toch wist men daar niet goed mee om te gaan. En daarom besteedt Paulus daar de nodige aandacht aan. De vraag was vooral: hoe werkt de Heilige Geest nu in de gemeente en hoe ga je als gemeentelid daarmee om?

Hfdst.12: over de gaven van de Geest

Hfdst.13: onderlinge liefde als drijfveer en basis

“Jaag de liefde na en streef naar de gaven van de Geest” (hfdst.14:1)

Hfdst.14: toespitsing op spreken in tongen en profetie.

Spreken in tongen

Wat is spreken in tongen?

- Vs.2 → een bijzondere vorm van gebed.
- Vs.14 → een bijzondere taal die niet te verstaan is, waar je zelf geen zeggenschap over hebt. de Heilige Geest neemt het bidden a.h.w. van je over in een niet bestaande en daarom onverstaanbare taal.

- Zie ook vs.2 → niemand verstaat het; onbegrijpelijke taal, door de Geest. Daarom zijn uitleggers nodig, vs.13. En de Heilige Geest geeft ook díe gave aan sommige mensen.
- Deze gave kan gestimuleerd worden, door je er bijzonder voor open te stellen. Maar ook tegengehouden: 1 Thessalonicenzen 5:19 → “dooft de Geest niet uit en veracht de profetieën niet, die Hij u ingeeft”.
- Het spreken in tongen is vooral iets, wat voor ons persoonlijke geloof erg belangrijk kan zijn → vs.4: “iemand die in klanktaal spreekt, is daar alleen zelf bij gebaat”. Daarom vindt Paulus deze gave van de Geest heel belangrijk, zie vs.5a: “ik zou willen dat u allemaal in klanktaal kon spreken”.

Alleen vroeger? Of ook nu?

- In Korinthe meende men: “de Geest werkt vooral door het spreken in tongen. En iedereen kan dat. Als je niet in tongen kunt spreken, dan ben je geen goed christen”. Gevolg: geestelijke afstand tussen degenen die in tongen spraken en zij die dat niet deden. In de samenkomsten van de gemeente kwam dit verschijnsel ook veelvuldig voor, zó vaak, dat men er geen raad meer mee wist. Voor Paulus is dat aanleiding om hier over te schrijven, want de onderlinge liefde kwam hierdoor ernstig in het gedrang.
- Visie in reformatorische kringen: dit verschijnsel komt nú niet meer voor, want het was iets specifiek voor de eerste tijd van de gemeente, toen men nog geen bijbel had. Maar nu het Nieuwe Testament ook beschikbaar is (vanaf de derde eeuw) is het spreken in tongen niet meer nodig.
- Daartegenover: het spreken in tongen wordt duidelijk één van de gaven van de Heilige Geest genoemd (1 Kor.12). Er is geen enkele reden om te denken, dat het nu niet meer voorkomt. De Geest geeft Zijn gaven aan wie Hij wil, en ook: wanneer Hij wil (1 Kor.12:11).
- Eerlijk is eerlijk: in onze kringen is vaak te weinig aandacht voor het totale werk van de Heilige Geest en dus ook voor het spreken in tongen.

Is het belangrijk om in tongen te kunnen spreken?

- Ja, voor de versterking en verdieping van ons geloof is het spreken in

tongen heel bemoedigend.

- Maar geen noodzaak om een goed christen te kunnen zijn.
- Alleen in Pinksterkringen of evangelische gemeente?

Ik denk dat veel gelovigen een dergelijke ervaring hebben meegemaakt. Hoe menig kind Gods was niet zozeer overstelpt door dankbaarheid, vreugde, vrede, liefde, dat hij heel goed voelde dat menselijke woorden hier tekort schoten. Hoe menige vrome heeft niet de liefde Gods zo over en in zich gevoeld, dat hij wel in een hemelse taal wilde zingen van Gods goedertierenheden. In zo'n geval staat men op de drempel van het bidden in tongen. De Geest Gods werkt dan als een stroom van levend water, die vanuit ons binnenste vloeit, al maar door vloeit, maar die dikwijls tegen een dam aanwast; een dam van onwetendheid, van vooroordeel, van angst en van allerlei remmingen. Bij het bidden in tongen is het alsof de stroom van de Geest zich een uitweg zoekt. De stroom van de Geest is dan zo wijd, zo groot, zo diep en zo krachtig, dat deze stroom niet langer kan blijven binnen de bedding van de gewone menselijke taal en begrippen. De Geest breekt dan door in de ziel” (H.J.Hegger).

Dit zit tegen het spreken in tongen aan.

Profetie

Paulus: “ik wil nog liever, dat jullie profeteren, want daar heeft een ander ook iets aan”.

Wat is profetie?

- Profeteren = een woord/boodschap van God krijgen en dat uitleggen en toepassen op de concrete situatie van dat moment.
- Voorbeeld: Petrus (op de Pinksterdag), hij past de profetie van Joël toe: “dit is wat u ziet en hoort”.
- Daar hebben anderen ook veel aan en daarom is dat voor de onderlinge liefde en opbouw van de gemeente belangrijker.
- Het is: Gods woord dichtbij de mensen brengen: “zo bedoelt God dat voor u en voor jou”.
- Paulus: “daarmee vooral bouw je de gemeente op” → als wij elkaar kunnen wijzen op wat Gods woord betekent, dan word je daardoor gesterkt in je geloof, gecorrigeerd als het nodig is en ook geactiveerd om je leven in dienst van God te besteden.